

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/175/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318205364
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318205364.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: H. S., nar. X.X.XXXX, adresa O. A. Q. XXX, zastúpenému advokátom: JUDr. Ľudovít Štanglovič, so sídlom Šaľa, Jarmočná 2264/3, proti žalovanému: Q. C., nar. XX.X.XXXX, adresa T. XXX, zastúpenému advokátom: JUDr. Vladimír Vágó, so sídlom Galanta, Kpt. Nálepku 724/7, o náhradu škody na zdraví v sume 4.444,34 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 8C/25/2018-73 zo dňa 7.2.2019 - v rozsahu vyhovujúceho výroku I. v časti priznanej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 1.824,- Eur, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyhovujúceho výroku I., ktorou súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.824,- Eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.196,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a výrokom II. v ostatnej časti žalobu zamietol. Vo výroku III. súd vyslovil, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení preskúmaného rozsudku skonštatoval, že, žalobou doručenu súdu dňa 17.7.2018 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 4.444,34 Eur o náhradu trov konania, nakoľko žalovaný spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a to tak, že dňa 10.5.2017 na pozemku rodinného domu č. XXX v obci O. A. Q. po predchádzajúcom slovnom a fyzickom konflikte zaútočil na žalobcu, pričom mu spôsobil ublíženie na zdraví a Okresným súdom Galanta bol uznaný za vinného a v konaní 31T/41/2018 mu bol trestným rozkazom uložený peňažný trest vo výške 800,- Eur a v prípade, že by tento peňažný trest bol zmarený, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Žalobca bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

3. Titulom náhrady škody z ublíženia na zdraví žalobca si voči žalovanému uplatnil bolestné v sume 2.372,- Eur, sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 1.824,- Eur a výdavky za znalecký posudok v sume 248,34 Eur, spolu 4.444,34 Eur. Uplatňovanú náhradu škody žalobca oprel o znalecký posudok, ktorý si nechal vyhotoviť súdnym znalcom prof. MUDr. Jozefom Lohnertom CSc. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia - špecializácia traumatológia.

4. Žalovaný, čo sa týka bolestného v sume 2.372,- Eur uznal nárok žalobcu. Nárok žalobcu za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 1.824,- Eur poprel s poukazom na to, že žalobca už aj pred škodovou udalosťou trpel psychickým ochorením, čo vyplýva zo znaleckého posudku. Zo znaleckého posudku tiež vyplýva, že žalobca pred škodovou udalosťou užíval lieky, ktoré sa používajú na liečbu psychického ochorenia. Žalovaná strana taktiež neuznala uplatnenú sumu 248,34 Eur, čo je suma za vyhotovenie znaleckého posudku, nakoľko žalobca ani ústne ani písomne sa nesnažil vec vyriešiť mimosúdne a v zmysle zák. č. 437/2004 Z.z., bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia mohol vyčíslieť ošetrojúci lekár.

5. Podľa trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 12.2.2018 sp. zn. 31T/41/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.3.2018 bol žalovaný uznaný za vinného, že dňa 10.5.2017 v čase okolo 22.40 hod. v obci O. A. Q. na pozemku rodinného domu č. XXX po predchádzajúcom slovom aj fyzickom konflikte fyzicky zaútočil na poškodeného Bc. H. S. tým spôsobom, že ho udrel zovretou pästou do oblasti tváre a ten následne spadol na zem, pričom v dôsledku tohto fyzického útoku utrpel poškodený stav po traume hlavy s vegetatívnou symptomatológiou, pričom otras mozgu sa nedá vylúčiť, pohmoždenie ľavej časti tváre s opuchom, kontúziou, ľahšiu subluxáciu zubov, č. 11, 12 a 13, tržnú ranu na spodnej pere vľavo dĺžky 1,5 cm a hĺbky 0,3 cm a pohmoždenie sa opuchom v oblasti ľavého ručného zhybu a odierkou na dlani a podliatinou s dobou liečenia v trvaní 14 dní. Žalovaný žalobcovi úmyselne ublížil na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 600,- Eur a v prípade, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace. Žalobca ako poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

6. Prof. MUDr. Jozef Lohnert CSc. súdny znalec s odborom zdravotníctva a farmácia odvetvie chirurgia - špecializácia traumatológia na žiadosť žalobcu vypracoval dňa 12.7.2018 znalecký posudok č. 186/2018. Znalec stanovil bolestné pre zranenia, ktoré utrpel žalobca dňa 10.5.2017 a vyčíslil bolestné v čase ublíženia na zdraví. Taktiež stanovil sťaženie spoločenského uplatnenia pre trvalé následky zranenia a vyčíslil sťaženie spoločenského uplatnenia podľa právnej normy platnej v čase ublíženia na zdraví. Znalec v znaleckom posudku citoval zo zdravotnej dokumentácie žalobcu a to z vyšetrenia zo dňa 10.5.2017 vykonaného MUDr. P. Lekárom bola dokumentovaná dezorientácia pacienta, opuch tváre, krvácanie z úst, tržná rana ústnej predsiene nad koreňmi predných zubov. RTG snímky lebky, krčnej chrbtice a ľavého zápästia boli hodnotené ako negatívne v zmysle úrazových zmien. Stav bol uzatvorený ako otras mozgu, tržnozmliaždené rany úst s uvoľnením koreňového systému, viacnásobné pomliaždenie tváre, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie ľavého zápästia, odrenina ľavej dlane.

7. Neurologické vyšetrenie realizoval MUDr. S. dňa 11.5.2017 a konštatoval otras mozgu s vegetatívnym doprovodom a tetanický syndróm s odporúčaním ďalšej liečby antidepresívami. Konziliárne psychiatrické vyšetrenie dokumentoval dňa 6.6.2018 MUDr. Nagy z psychiatrickej ambulancie NsP Dunajská Streda. Stav žalobcu bol uzatvorený ako poúrazová stresová porucha. Žalobca pri vyšetrení dňa 10.7.2017 uviedol, že má subjektívne psychické problémy ako strach z tmy, problémy so spánkom, úzkosť, depresiu, migrenózne bolesti, má obavy z prenasledovania, nevie sa sústrediť, znížila sa mu krátkodobá pamäť.

8. Bolestné stanovil znalec na 130 bodov. Sťaženie spoločenského uplatnenia vyplývajúce z postkomočného syndrómu strednej závažnosti potvrdené psychiatrom pri vyšetrení po uplynutí jedného roka bola stanovená na 100 bodov. Pre rok 2017 bola hodnota 1 bodu stanovená Sociálnou poisťovňou na 18,24 Eur a vypočítaná suma zaokrúhlená na celé eurá nahor. Suma bolestného tak činí 2.372,- Eur.

9. Znalec vo svojom znaleckom posudku konštatoval, že žalobca užíva lieky na upokojenie, na spanie a na odstránenie úzkosti a depresie. Bola udávaná porucha sústredenia a koncentrácie, je frustrovaný obavami o opakované napadnutie, má obavy pohybovať sa mimo domu. Sťaženie spoločenského uplatnenia bolo ohodnotená na 100 bodov pričom jeden bod má hodnotu 18,24 Eur a tak SSU predstavuje sumu 1.824,- Eur.

10. Znalec faktúrou č. 186/2018 fakturoval žalobcovi odmenu za vypracovanie znaleckého posudku v sume 248,34 Eur.

11. Hmotnoprávne súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 420 ods. 1, § 443 a § 444 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. ďalej aj OZ), s poukazom na procesné ust. § 193 CSP, pričom odkázal aj na rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo 1200/2013.

12. Pokiaľ išlo o bolestné, ktoré bolo vyčíslené sumou 2.372,- Eur, súd skonštatoval, že tento nárok žalovaný uznal a preto ho súd bližšie neodôvodňoval.

13. K sťaženiu spoločenského uplatnenia poukázal na to, že žalovaný tvrdil, že žalobca už aj pred škodovou udalosťou trpel psychickým ochorením a užíval lieky, ktoré sa používajú na liečbu psychického ochorenia. Tu súd odkázal na str. 5 znaleckého posudku znalca prof. MUDr. Lohnerta CSc., kde cituje lieky, ktoré žalobca užíva. Na ďalších miestach znaleckého posudku výslovne uvádza, že žalobca tieto lieky užíva od úrazu a to na upokojenie, spanie, na odstránenie úzkosti a depresie (str. 6, 8 znaleckého posudku). Súčasťou znaleckého posudku je lekárska správa MUDr. L. A. - psychiatra, ktorá hovorí o jedinom traumatickom zážitku žalobcu zo dňa 10.5.2017. Aj z lekárskej správy MUDr. P. zo dňa 15.5.2017, 17.5.2017, 21.5.2017, ktoré sú súčasťou znaleckého posudku vyplýva, že žalobca mal problémy so spánkom, bol nervózny, trpel strachom.

14. Súd prvej inštancie následne ustálil, že žalobca dostatočným spôsobom a hodnoverne preukázal svoj nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia. Nárok bol preukázaný súkromným znaleckým posudkom predloženým stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd. Znalecký posudok predložený žalobcom obsahuje náležitosti v zmysle § 209 ods. 2 CSP. Posudkom boli vyvrátené tvrdenia žalovanej strany o neopodstatnenosti priznania sťaženia spoločenského uplatnenia. Tvrdenia žalovanej strany o tom, že po škodovej udalosti žalobca bol opätovne účastníkom bitky neboli ničím preukázané a nebolo preukázané, že by údajný incident mohol mať vplyv na zdravotný stav žalobcu. Tvrdenia vždy v sporovom konaní treba oprieť o dôkazy, čím sa preukáza.

15. V ďalšej časti odôvodnenia sa súd prvej inštancie zaoberal uplatnenou sumou 248,34 Eur za vyhotovenie znaleckého posudku, ktorý nárok žalovaný neuznal. S poukazom na ust. § 2 ods. 3 písm. d), § 5, § 7, § 8 zák. č. 437/2004 Z.z. súd ustálil, že žalobcovi vyplývala povinnosť nechať si vypracovať lekársky posudok, následne mal žalobca tento lekársky posudok predložiť žalovanému, čím by si uplatnil u neho náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Až následne, v prípade neakceptácie lekárskeho posudku žalovaným, mal žalobca možnosť nechať si pred samotným sporom vypracovať súkromný znalecký posudok. Vzhľadom k tomu, že žalobca takto nepostupoval, súd žalobu v časti, v ktorej si žalobca uplatňoval náhradu za súkromný znalecký posudok zamietol.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2 CSP.

17. Proti tomuto rozsudku, výslovne voči tej časti, ktorou bola žalobcovi priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.824,- Eur, podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie žalovaný, ktorým sa domáhal, aby krajský súd rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Argumentoval tým, že na pojednávaní poukázal jednak na skutočnosť, že žalobca aj pred udalosťou, ktorá mala viesť k vzniku škody pravidelne užíval lieky ohľadne liečenia jeho psychického zdravia, išlo o TIMONIL a FRONTIN. Túto skutočnosť mala potvrdiť bývalá priateľka žalovaného, ktorá však na súd predvolaná nebola, a teda žalovaný nemohol produkovať dôkaz na svoje tvrdenie, napriek skutočnosti uvedenej v zápisnici z pojednávania o návrhu na jej vypočutie. Z tohto dôvodu nemohol byť náležite zistený skutkový stav potrebný k spravodlivému a zákonnému rozhodnutiu.

18. Žalobca odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaného predložil prostredníctvom svojho advokáta písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že podanie nespĺňa náležitosti vyžadované CSP pre odvolanie podľa § 363 CSP, čo je dôvodom pre jeho odmietnutie. Žalovaný v odvolaní opakuje tvrdenia z prvoinštančného konania. Znalec prof. MUDr. Lohnert mal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu žalobcu a na strane 5 znaleckého posudku cituje lieky, ktoré žalobca užíva, avšak na ďalších dvoch miestach výslovne uvádza, že žalobca tieto vyššie uvedené lieky užíva od úrazu. Námietka žalovaného je teda irelevantná a vyvrátená odborným dôkazom v spise. Návrh žalovaného na výsluch svedkyne nebol náležitý, keď na pojednávaní dňa 10.1.2019 uviedol, že „to môže potvrdiť aj bývalá priateľka žalovaného“, ohľadom ktorej neuviedol žiadne údaje a ani ju výslovne nenavrhol vypočuť ako svedkyňu, preto nebol

dôvod, aby sa súd s týmto vysporiadaval. Žalobca zároveň poukázal na to, že takýto neurčitý a nenáležitý poukaz žalovaného prišiel až vo fáze záverečnej reči.

19. Žalovaný vo svojom vyjadrení k doručenému vyjadreniu žalobcu k odvolaniu uviedol, že tvrdenia znalca MUDr. Lohnerta v znaleckom posudku o dobe užívania prípravkov TIMONIL a FRONTIN sa nezakladajú na pravdivých skutočnostiach a tieto mohla jednoznačne vyvrátiť nimi navrhovaná svedkyňa. Je pravdou, že vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe svedkyňu uviedol ako priateľku žalovaného, avšak jej bližšia identifikácia nebola súdom umožnená. Nie je pravdou tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že na osobu svedkyne poukázal v záverečnej reči, nakoľko na požiadavku jej výsluchu poukázal vo svojom ústnom prednese na pojednávaní 10.1.2018. Z uvedených dôvodov považuje odvolanie za plne dôvodné.

20. Žalobca vo svojom vyjadrení k predchádzajúcemu vyjadreniu žalovaného zotrval na tom, že znalec prof. Lohnert s prístupom k zdravotnej dokumentácii žalobcu správne zistil, odkedy žalobca užíval lieky (teda od úrazu), pričom je presvedčený, že žalovaným označená osoba ako „bývalá priateľka žalovaného“ nie je odborník z oblasti zdravotníctva, aby sa mohla k odbornej otázke vyjadriť. Žalovaný nepravdivo uvádza, že vo vyjadrení k žalobe uviedol ako svedkyňu priateľku žalovaného, pretože vo vyjadrení nie je uvedený žiaden návrh na vykonanie dokazovania. Podľa zápisnice o pojednávaní z 10.1.2018 žalovaný len spomenul, aj to neurčito, bývalú priateľku žalovaného a to prvýkrát v záverečnej reči. V ostatnom sa žalobca pridrižiava jeho vyjadrenia k odvolaniu žalovaného.

21. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že žalobcom uplatnený odvolací dôvod nebol daný, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na potvrdenie preskúmaného rozsudku v napadnutom rozsahu (§ 387 CSP).

22. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na žalovaným uplatnenú odvolaciu argumentáciu, bolo posúdiť, či rozhodnutie v napadnutej preskúmanej časti trpí skutkovou vadou v podobe nevykonania relevantného dôkazu navrhnutého žalovaným. Odvolanie žalovaného pritom smeruje len voči tej časti vyhovujúceho výroku I. rozsudku, ktorou súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.824,- Eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom nenapáda tú vyhovujúcu časť výroku I. rozsudku, ktorou bol žalobcovi priznaný nárok na zaplatenie bolestného v sume 2.372,- Eur. V tejto nenapadnutej časti, včítane zamietajúceho výroku II., preskúmaný rozsudok nadobudol právoplatnosť a nepodliehal prieskumu odvolacieho súdu.

23. Žalovaný v podanom odvolaní argumentoval tým, že žalobca pred škodovou udalosťou užíval lieky na liečbu jeho psychického zdravia (TIMONIL a FRONTIN), čo mala potvrdiť jeho bývalá priateľka, ktorá nebola predvolaná na súd a teda žalovaný nemohol produkovať dôkaz na svoje tvrdenie, napriek skutočnosti uvedenej v zápisnici z pojednávania o návrhu na jej vypočutie.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k doručenej žalobe okrem iného uviedol, že neuznáva škodu v časti sťaženia spoločenského uplatnenia, nakoľko žalobca trpel psychiatrickými poruchami pred škodovou udalosťou a taktiež užíval lieky na ich liečbu tak, ako je to v znaleckom posudku uvedené. V tomto vyjadrení nenavrhol žiaden dôkaz. Na pojednávaní prvoinštančného súdu dňa 10.1.2019, ako to vyplýva zo zápisnice (č.l. 60) právny zástupca žalovaného obdobne uviedol, že žalobca už aj pred škodovou udalosťou trpel psychickým ochorením, čo má byť uvedené v znaleckom posudku a užíval lieky, ktoré sa používajú na liečbu psychického ochorenia.

Následne je v zápisnici uvedené, že „žalovaná strana nenavrhol žiadne dôkazy“, čo zodpovedá aj zvukovému záznamu z pojednávania. V záverečnej reči advokát žalovaného opätovne uviedol: „Tvrším, že žalobca aj pred škodovou udalosťou užíval lieky na psychiku, to môže potvrdiť aj bývalá priateľka žalovaného“. Na to súd prijal uznesenie, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené a pojednávanie odročil na vyhlásenie rozsudku.

25. Zo znaleckého posudku prof. MUDr. Jozefa Lohnerta, CSc., súdneho znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia - špecializácia traumatológia č. 186/18 vyplýva, že na konziliárnom psychiatrickom vyšetrení dňa 6.6.2018 (t.j. cca rok od škodovej udalosti) neboli zistené žiadne klinické prejavy psychiatrického ochorenia ani poranenia centrálného nervového systému, stav bol uzatvorený ako poúrazová stresová porucha a k doterajšej liečbe (MAGNEROT, TIMONIL a FRONTIN) odporučil pridať pred spaním TRITTICO a kontrolu o mesiac. V posudku sa tiež ďalej konštatuje, že v čase vyšetrenia žalobcu znalcom dňa 10.7.2017 žalobca pravidelne užíval TIMONIL, FRONTIN a TRITTICO. V závere časti III. posudku sa uvádza, že sťaženie spoločenského uplatnenia u 24-ročného pacienta je psychického charakteru a spočíva v tom, že od úrazu užíva vyššie uvedené lieky na upokojenie, na spanie a na odstránenie úzkosti a depresie. V záverečnej časti IV. znaleckého posudku je poznámka, že znalecký posudok bol vypracovaný na podklade zdravotnej dokumentácie žalobcu a jeho osobného vyšetrenia v dobrej viere znalca, že všetky údaje v dokumentácii sa nachádzajúce sú pravdivé a že všetky poranenia zadávateľa boli ošetrovanými lekármi zdokumentované.

26. Zhrnúc vyššie uvedené, odvolací súd zhodne s prvoinštančným musel dospieť k záveru, že dokazovania vykonaného v prvej inštancii, ani zo znaleckého posudku nevyplýva, že by žalobca užíval lieky na psychiku pred predmetnou škodovou udalosťou, ako to tvrdil žalovaný. Naopak, v posudku znalec výslovne uvádza, že u žalobcu neboli zistené prejavy psychiatrického ochorenia, že žalobca trpí len poúrazovou stresovou poruchou, a vyššie uvedené lieky žalobca užíva od úrazu. Právny zástupca žalovaného pritom pred súdom na pojednávaní skutočnosť, že by žalobca užíval lieky na psychiku pred predmetnou škodovou udalosťou, poprel.

27. Dokazovanie v sporovom konaní je upravené slovom v štvrtej hlave CSP. V zmysle § 185 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (ods. 1). Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a záznamov ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak (ods. 2). Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné a na zistenie cudzieho práva (ods. 3).

28. Výsluch svedka je upravený v druhom oddiele. Podľa § 196 ods. 1 CSP súd môže na návrh nariadiť výsluch svedka.

29. V zmysle § 197 ods. 1 CSP ak strana navrhne výsluch svedka, zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní; o tejto skutočnosti vopred upovedomí súd a protistranu. Podľa ods. 2 ak nemožno postupovať podľa ods. 1, požiada strana súd o predvolanie svedka. V návrhu na výsluch svedka sa uvedie meno, priezvisko, prípadne dátum narodenia svedka, adresa, z ktorej možno svedka predvolať a označenie skutočností, ktoré majú byť výsluchom svedka preukázané. Ak nie je adresa svedka strane známa, súd svedka predvolá z adresy evidovanej v Registri obyvateľov Slovenskej republiky.

30. Dokazovanie je zákonom upravený postup súdu ako aj strán konania, na základe ktorého súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom konania, teda tie, ktoré podávajú informáciu o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávany nárok. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou. Žiadna z výnimiek pre vykonanie dôkazu ex offa v zmysle cit. § 185 ods. 2 CSP v danom prípade naplnená nebola. Na vykonanie dôkazu bol preto potrebný návrh strany, ako to vyplýva aj z cit. ust. § 196 ods. 1 CSP. V súlade s prejednacím princípom, ktorý ovláda predmetné kontradiktórne sporové konanie, zabezpečuje prítomnosť svedka na pojednávaní priamo strana, ktorá tento dôkaz navrhuje, pričom má povinnosť upovedomiť o tom súd a protistranu (§ 197 ods. 1 CSP). Iba ak nemôže strana výsluch svedka zabezpečiť podľa ods. 2 tohto ustanovenia, požiada strana súd o predvolanie svedka, pričom v návrhu musí uviesť zákonom požadované náležitosti.

31. S poukazom na vyššie popísaný priebeh konania je potom nutné uzavrieť, že pokiaľ žalovaný tvrdí, že v priebehu prvoinštančného konania podal návrh na výsluch svedkyne, bolo jeho povinnosťou prioritne v zmysle § 197 ods. 1 CSP zabezpečiť jej prítomnosť na pojednávaní a informovať o tom súd a protistranu. Žalovaný ale takto nepostupoval. Pokiaľ by nemal možnosť zabezpečiť prítomnosť predmetnej svedkyne na pojednávaní, mal možnosť postupovať podľa ods. 2 citovaného ustanovenia a o jej predvolanie požiadať súd kvalifikovaným návrhom s obsahovými náležitosťami podľa tohto ustanovenia. Ani tento postup žalovaný nevyužil. Naopak, z obsahu spisu, ako bolo popísané vyššie, je možné uzavrieť, že žalovaný ani len nepodal návrh na výsluch svedkyne - expriateľky žalobcu, ktorú ani bližšie neidentifikoval. Pokiaľ v záverečnej reči podotkol, že užívanie liekov žalobcom pred škodovou udalosťou môže potvrdiť aj jeho bývalá priateľka, takýto jeho prejav bez ďalšieho nie je možné považovať za návrh na výsluch svedka. Preto pokiaľ sa súd prvej inštancie predmetným vyjadrením žalovaného osobitne nezaoberal a neriešil ho ako návrh na výsluch svedka, postupoval správne a procesne nepochybil.

32. S poukazom na vyššie uvedené neobstojí odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP, ktorý podľa obsahu podaného odvolania uplatnil žalovaný, že súd nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, keďže takýto dôkaz procesne účinným spôsobom v súlade s vyššie citovanými procesnými ustanoveniami o dokazovaní zo strany žalovaného ani navrhnutý nebol. Závery v predmetnom znaleckom posudku o sťažení spoločenského uplatnenia, ktoré súd prevzal do preskúmaného rozsudku, neboli teda zo strany žalovaného vyvrátené, sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 1.824,- Eur bolo tak správne priznané.

33. S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyhovujúceho výroku I., čo do priznania 1.824,- Eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, s použitím ust. § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil, včítane osobitne odvolacími dôvodmi nenapadnutého výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania.

34. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

35. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. V tomto odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca a preto podľa citovaného ustanovenia žalobcovi vzniklo právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému žalovanému. Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP odôvodňujúca výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená, ani ju odvolací súd nezistil. Odvolací súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).